

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр. София, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галя Георгиева

Членове: Даниела Росенова
Красимира Райчева

при участието на секретаря РОСИЦА СТ. ПЕЙЧЕВА
в присъствието на прокурора Ю. Л.
като разгледа докладваното от Даниела Росенова Наказателно дело за възобновяване № 20231000600508 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.424 ал.1НПК.

Делото е образувано по искане на Главния Прокурор на Република България ,с правно основание чл. 419 ал.1 НПК, за възобновяване на наказателно производство за отмяна на определение от 9.11.2022, постановено по н.о.х..д.№ 3894/2022 г. по описа на Районен съд София.

С определението е одобрено споразумение , с което подс.Л. Р. А. се е признал за виновен в извършени две престъпление на 14.12.2019 г.,като са му наложени следните наказания :

= за престъпление по чл. 343б ал.3 НК , за което при условията на чл. 55 ал.1 т.1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от шест месеца , като изпълнението на наказанието , на основание чл. 66 ал.1 НК, е отложено за срок от три години.

На основание чл. 55 ал.3 НК не е наложено кумулативно предвиденото по – лекото наказание „глоба“ за това престъпление. Не е приложен чл. 343 г НК и не му е отнето свидетелството за правоуправление на МПС.

= за престъпление по чл. 354а ал.3 т.1 НК ,за което при условията на чл. 55 ал.1 т.1НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца, като изпълнението на наказанието , на основание чл. 66 ал.1 НК, е отложено за срок от три години.

На основание чл. 55 ал.3 НК не са наложени кумулативно предвидените по – лекото наказания „глоба“ за тези престъпления.

На основание чл. 23 ал.1 НК е определено едно общо,най – тежкото наказание ,от двете наказания ,а именно шест месеца „лишаване от свобода“ ,изпълнението на което е отложено за срок от три години.

В искането се поддържа,че посоченото определение е одобрено при допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348 ал.1 т.1 и т.2 НПК.

Според обвинението нарушението на материалния закон се изразява в това, че на осъденото лице не е наложено наказанието предвидено в чл. 343 г. НК „лишаване от право да управлява МПС“, което по смисъла на закона се налага във всички случаи на осъществяване на изброените състави в посочения текст на закона. Лишаването от права по смисъла на чл. 37 ал. 1 т. 7 НК е задължително, независимо от условията при които се определят предвидените в закона наказания и съобразно трайната практика на върховното съдилище, за което са посочени конкретни решения на касационната инстанция.

Посочва се също, че са били налице и обективните предпоставки за налагане на наказанието по чл. 343 г. НК тъй като към момента на извършаване на инкриминираното деяние подс. Л. Р. А. е бил правоспособен водач на МПС и притежавал свидетелство за правоуправление № 284143584 издадено на 3.10.2019 г. валидно до 3.10.2029 г.

По тези съображения се иска отмяна на одобрено споразумение, което не е обжалвано и е влязло в сила.

В съдебно заседание представителят на държавното обвинение поддържа искането.

Осъденото лице Л. Р. А. се явява, редовно призовано. Явява се и назначен от съда служебен защитник.

Служебният защитник оспорва искането като изразява становище, че определението на районния съд е правилно и законосъобразно. Одобреното споразумение от съда съответства на закона и морала, защото е в съгласие с ТР на ВКС № 1 от 2022 г. по тд № 1 /20 г. за начина на определяне наказанието при условията на чл. 55 ал. 3 НК.

Осъденото лице се присъединява към становището на защитата като в последната си дума моли да бъде оставено без уважение искането на Главния прокурор.

Настоящият съдебен състав след като се запозна с направеното искане и разпоредбата на чл. 424 НПК намери за установено следното:

Искането за възобновяване е допустимо като разгледано по същество е основателно.

С определение по н.о.х.д. № 3894/2022 г. от 9.11.2022 г. СРС, НО, 6 състав, е одобрил споразумение, с което подс. Л. Р. А. се е признал за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б ал. 3 НК и по чл. 354а ал. 3 т. 1 НК. За престъплението по чл. 343 б ал. 3 НК на подс. А. му е наложено наказание шест месеца „лишаване от свобода“, а за това по чл. 354а ал. 3 т. 1 НК три месеца „лишаване от свобода“. Наказанията за двете престъпления са определени при условията на чл. 55 ал. 1 т. 1 НК. Не са наложени предвидените по – леки наказания „глоба“ за двете престъпления.

На основание чл. 23 НК е определено едно общо наказание, най – тежкото, от двете, а именно шест месеца „лишаване от свобода“, изтърпяването на което, на основание чл. 66 ал. 1 НК, е отложено за срок от три години.

На основание чл. 55 ал. 3 НК страните са се споразумели на подс. А. да не бъде налагано кумулативно предвиденото наказание „глоба“.

По отношение на наказанието „лишаване от права“, по чл. 37 ал. 1 т. 7 НК, което е предвидено за извършени престъпления по чл. 343, 343а, 343б и по чл. 343в ал. 1 НК отсъства произнасяне в одобреното споразумение от съда.

Действително върховната инстанция в ТР № 1 от 13.04.2023 г. по т.д. № 1/2022 г. на ОСНК на ВКС приема, че разпоредбата на 343г от НК по отношение на кумулативно предвиденото наказание „лишаване от права“ по чл. 37 ал. 1 т. 1 НК не изключва приложението на чл. 55 ал. 3 НК, в случаите, в които основното наказание за извършено престъпление по чл. 343, 343а, 343б и по чл. 343в ал. 1 НК е определено при условията на чл. 55 НК.

В споразумението отсъства произнасяне по въпроса за кумулативното наказание лишаване от право да се управлява МПС. Не се разбира, защо не е наложено предвиденото в санкционната норма на чл. 343г НК наказание при отсъствието на обсъждане на този въпрос в споразумението. Съгласно чл. 381 ал. 4 НПК едно от задължителните изисквания

към споразумението е да е постигнато съгласие относно определяне на наказание при условията на чл. 55 от НК и какъв да е вида и размера на наказанието ал.5 т.2 чл. 381 НПК.

Както е видно от доказателствата по делото подс.А. към момента на извършване на инкриминираното деяние по чл.343б ал.3 НК е бил правоспособен водач на МПС и притежавал свидетелство за правоуправление на МПС.При определяне на наказание при условията на чл.55 ал.1т.1 НК е следвало да има произнасяне по отношение на наказанието по чл. 343гНК.Като е одобрил споразумението без да е съобразил този недостатък съдът е нарушил материалния и процесуалния закон.

Предвид изложеното и на основание чл. 422 ал.1 т.5 от НПК Апелативен съд – София , 9 въззивен състав

РЕШИ:

Възобновява наказателното производство по н.о.х.д.№ 3894/2022 г. по описа на Районен съд София ,НО , 6 състав.

Отменя определение от 9.11.2022, с което е одобрено споразумение по н.о.х.д.№ 3894/2022 г. и връща делото за ново разглеждане от друг състав на СРС,от стадия на разпоредителното заседание.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____